

JORNAL LITHUANO LIETUVIS BRAZILIJOJ

1 METAI

Leidžia
Spaudos b-vė „Šviesa“

S. PAULO, 1929 m. Birželis 16 d.

Red. St. Puišys

23 Nr.

Red. ir adm. būstinė: Rua Visconde de Parnahyba 330-E

MUSŲ DARBO PLANAI

Šiuo n-riu „Lietuvis Brazilijoje“ pasirodo mūsų skaitlingiems skaitytojams, ne vien tikrai pradėjęs savystovų darbą, bet ir labai žymiai susiprėjęs bendradarbiais.

Tiesa, kad mūsų spauda iki šiol nebuvo tuo tikruoju išeivijos gyvenime veidrodžiu, kokių bendrai spauda privačio būti.

Gyvenimas visiems parodė aiškiai, kad išeivių spausdintas žodis buvo tik komercinio pobūdžio įrankis, nors prisipažinti niekas ir nenorėjo. Nei ginčytis, nei rietis mes dėl to pasakymo nemanom.

Skaitytojai gerai žino, kad „Aušros“ Draugijai subirėjus, gimė Pietų Amerikos lietuvių susivienijimas. Sekmingesniu darbu pradėjo leisti savo savaitraštį — „Garsą“.

Čia vėl netenka nei ginčytis, nebartis, kad ir „Garsas“ ne-uprato ir šiol nesupranta savo uždavinį, arba tiesiai sakant, išeivij slyneje reikalą.

Kokią kryptį paėmė „Garsas“ mums ne tiek svarbu, bet mes rojime pasakyti tai dar kartą, ką jau visi mato ir žino, kad „Garsas“ nemoka tarnauti mūsų išeivijai, vargiškai tarnaudamas socialistų — revoliucinerių programai.

Savaime buvo reikalo pasitūpinti išeivių gyvenimui reikalingas grupės susipratusių žmonių, ne akmenis vieton duonos bet skleisti šviesos spindulius, auklėti išeivių tarpe tuos visai žmonių bendrumo principus, be kurių visuomenė gyvenimi negali.

Mūsų laikraščio programa aiški, kiekvienas mato, skaitydamas, ko mes rojime, zinoma, tik ne keršto, ne revoliucijų, ne raudono terorizmo.

Kad darbas sekmingiau galėtų vystytis, nutarta buvo sutelkti talką, nors ir nedidelę, bet talką ir dirbti darbą sistematingai, pasiskirsčius ir darbas atsakomybe.

Tai tiek apie bendrovės „Šviesa“ istoriją.

Sutvarkius spaudos klausimą, „Šviesa“, jei tik sąlygos leis, rūpinsis leisti knygas, žurnalus, rankvėdėms, kalendorius ir t.

Mes giliai esame įsitikinę, kad ta visuomenės dalis, kuria dar nesuskubo „Garsas“ savan būčią įtraukti, ir vien mūsų rems moraliai, patį bendradarbiaudama, bet duos ir medžiaginę pagalbą.

Jeigu mums sunku buvo savan krašte pamokslams, tai labiau mums šviesos

Lietuvos Ministeris S. Amerikoje p. B. K. Balutis sveikina Brazilijos lietuvių kolonija

Lietuvių klubas gavo iš Lietuvos pasiuntinybės S. Amerikoje laiską, kuriame tarp kita ko p. Ministeris taip rašo:

„Man labai yra malonų išgirsti apie tenykščių lietuvių pastangas susiorganizuoti ir dabar, turint tenai naujai paskirtą energingą Lietuvos Konsulą, Dr. Mačiulį, aš tikiuosi organizavimosi darbas eis smarkesniu tempu, nes susidaro Centras, apie kurį gal vietos kolonija spieštis.

As linkiu Jūsų klubui kuogeriausio pasisekimo ir labai esu dėkingas už Jūsų malonų pasiūlymą būti Jūsų klubo garbės nariu“

„...mano geriausi linkėjimai prakilniems sumanymams.

Su širdingais linkėjimais visai kolonijai (mūsų pabrūkta — Red.) (parašas) B. K. Balutis, Lietuvos Ministeris.

São Paulo lietuvių kronika.

P. p. J. Zakevičius ir V. Kiršteinas prašalinti iš klubo narių tarpo

Klubo valdyba savo posėdy is birželio m. 10 d. priėmė tokį nutarimą:

I. Turint omeny, 1) kad J. Zakevičius, kaip buvęs senosios valdybos pirmininkas, visus klubo dalykus taip vedė, kad klubas atidūrė į neišeinamą padėtį, 2) kad darė malversacijas su aukų lapais, gal būt ir nesamoningai, o per tai klubas neturi visomenės tarpe patikėjima, 3) kad ne tik kad nestengiasi senus dalykus is savo klubo valdyboje veikimo pataisyti, bet dargi ir dabar eina tuo keliu, kad klubas negalėtų is sunkios padėties išeiti, kaip pav. stengimais suardyti klubo bufetėiko santykius su klubo valdyba, 4)

reikalinga čia, išeivij j

Tarnaušime tik visuomenės gerovei, duosime sveiką, j kiais izmais nepraskęste dešiai meista, kad musu išeivija nenutoltu visikiai nuo savojo krašto, nepamiršau savųjų dainu, savo dziaugsmo ir sietvartėiu pavadu rojū.

Vienintėliu mūsų obalsu bus: lietuviai — lietuvims.

Nezadame šukauti, įraudoną skarmela ant karties panerę bet eiti tik ten kur tamsu, kur skardas žmogaus kruvinas ašaras iščiulpa, kur terškia myliacišios geros ir skaisčios žmogaus širdies žmogui.

kad duoti jo pažadėjimai klubo vardu, kaip pažadėjimas ispirkti vekselius bėgyje 3 mėnesių nuo gegužės pradžios, kurių terminas dar 31 gruodžio 1930 m. veda klubą prie sunkios padėties, todėl tą visą turint omeny, klubo valdyba nutarė: — J. Zakevičių is klubo pasalinti.

II. Turint omeny, 1) kad Kiršteinas Vilijos būdamas Revizijos komisij s pirminku leido samoningai ar nesamoningai senai valdybai, ypatingai valdybos pirminkui J. Zakevičiui privesti visą klubą prie neišeinamosios padėties, 2) kad Kiršteinas be to čjo klubo izdininko pareigas, o per tai jokios veikimo kontrolės negalėjo būti, todėl elgtasi taip, kad šiandien klubas turi skolu net iki 5 kontų, 3) kad toksis Kiršteino elgimasis sugriovė visuomenės tarpe klubo pasitikejimą ir dabar dar veda visą klubą prie sunkesnės padėties, kaip vekselių klausimas, apie kuritus melagingai informavo bendram senos ir naujos valdybos posėdy, 4) kad jo buvimas klubo narių skaičiuje iššaukia bendrai visuomenėje didelį nepasitenkinimą turint tą visą omeny klubo valdyba nutarė: — Kiršteina Vilių is klubo narių tarpo prašalinti.

V PASTO DĖZUTE.

Redakcijoj yra laiskai: Lenui Bantiui, L. Urbanienai, A. Klužėčiui, Ant. Paviloniui, J. Dragūniui, J. Misiūrai, V. Trilikauskui, Pr. Stankevičiui, St. Rugieniui, K. Jablonskiui, K. Plentui ir J. J.

Lietuvių Kliubo Pranesimai.

I
Organizuojama nauja braižytojų grupė. Pamokos bus dėstomos lietuvių kalboje. Norintieji prašomi registruotis pas kursų vedėją.

II
Norintieji mokytis anglų kalbą prasomi atvykti Birželio 18 d. 8 val. vakaro į Lietuvių Kliubą. Pamokos bus dėstomos Berlito sistema du kart i savaitę nuo 8 iki 10 val. nakties. Smuiksenų žinių galima gauti pas kursų vedėją.

III
Norintieji ismokti rasyti ant rašomosios mašinėlės prasomi registruotis Lietuvių Kliube pas kursų vedėją ar seimininką. Kai tik atstas tam tikras norinčių skaičius, pamokos bus dėstomos.

IV
Birželio m. 22 d. Lietuvių klubo salėje kursantų rengiamas antras is eilės vakarėlis. Bus pastatyta „Dienos klausimu“ tesa. Be to programoje numatyta ir kiti dalykėliai.

Pradžia 8 val. vakaro.

Lietuvių Kliubo antrašas:

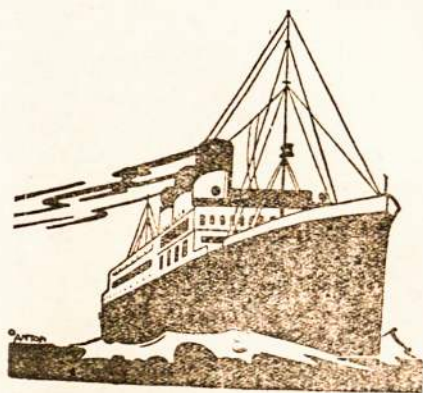
Rua dos Andradas 62. São. Paulo

Pranešimas

Birželio m. 23 d. rarpijos salėje šaukiamas lietuvių susirinkimas mokyklos steigimo reikalui. Tėvai ypatingai tuo susirinkimu turi susidomėti.

Prasidės 1 val. Susirinkimas dalyvaus ir ponas Konsulas.

TIK „LIETUVIS BRAZILIJOJ“
UZGANĖDINA SKAITYTOJUS.

LAIVAKORTĖS GERIAUSIOMIS Salygomis S. Paulo

Reikalaukite savo gimines is Europos tik patikrine Agencija FRIZZO. Jiui 30 metų atlieka sazingai keleivių gabenimo darba. Tik ši agencija greit atgabena keleivius is Europos ir isrupina šamadas, o taip-pat greit pergabena i Europa. Neuzmirškite.

Casa Bancaria J. Frizzo & Cia

(Patikrinta Brazilijos valdžios.) Yra geriausiai garantuota ir randasi prie Luz stoties.

Rua Mauà 207

São Paulo

Taippat čia atliekama visos bankinės operacijos. Teisinguma visų operacijų garantuoja 100.000\$000 kapitalas idėtas į valstybės banką

SKURDAS.

(taša)

Palietęs opiausius mūsų laikų dienų klusimus, aš negalėjau nesuminėti gyvų žmonių, kurie ir išeiviams Brazilijoje pridarė kruvinių skriaudų. Tie tariami visuomenininkai nebuvo vargo prisilegę, kaip desėtikai tukstančių rankpečių; jie lina, veržėsi per akis išeivių visuomeninio gyvenimo priešakin, nors jų darbeliai buvo labai nesąžiningi, nešvarūs.

Antruoju straipsniu mane buvo įkišta lazda į širdį lyzdą vien tik tuo tikslu, kad išpėti mūsų lengvatikį išeivį, kur jam reikia pasisaugoti nuo išnaudotojų.

Pataikiau opiausioje vietoje — širdies ir kitokie vabzdžiai sukruoto aplinkui, rodydami savo gelones norėdami kam — tai savo mostu įgilti.

Suodė ir apspito Ruškį Juozą, lyg tuo pačiu norėdami pasakyti, kad mes vieni žmonėms skriaudas darėm.

Man tik malonu dar kartą konstatuoti, kad niekas neužsiėmė darę blyga. Šiek — tiek keistoka, kodėl „darbininkų“ užtarėjas „Garsas“ nedarė to, ko mokina kitus.

Ponai iš „Garso“ pusės nebuvo šiandien turėjo progos išsivisių įspėti kad p. l. Kiršteinas nedarė ir nesąžiningai elgėsi su žmonių patikėtai jam reikiems. Negražiai „Garsas“ elgėsi, sakydamas kad jis nenorė patieinti pil. Kiršteino nešvarių darbų. Laikraštis privalo smerkti aiškiai visa tai, kas nedora, to vienok nepadarė.

Ne mūšų dalykas klausiti, kodėl? Gal tokia jų politika, gal kitas galas...

Suprantama visiems, kodėl dar apsišėkiau atsiliepė į mano straipsnius Pietų Amerikos Lietuvis, nes jis yra nekėno kito, o tik pil. Kiršteino bizniui tarnaują laikraštis.

Jeigu jis būtų atrėmęs ar paneigęs bent vieną faktą, jeigu būtų sugriovęs mano pasakymą, kad Kiršteinas nedarė ir ne sąžiningas asmuo, kodėl jis nėra tas piktas pinigais, tai man būtų suku ginėtytis su „Pietų Amerikos Lietuvis“. Bet ir jis nieko nepadarė, o apsidairęs pradėjo ieškoti kitur kaltininkų, arba panašų žmonių suvedžiojojų.

Tulj lieti ant Ruškio gali visi, kam Ruškys bus pridaręs skriaudų, aš manau, kad pats Ruškys mokės apginti savo

varda, bet Ruškio tariamais visuomenei nusikaltimais nežinti Kiršteino nešvarius darbus, gali tik tokie siaurakčiai kaip iš „Garso“ redakcijai s.

„Pietų Amerikos Lietuvis“ ponas, pats, matomai, pradėjo žmogų žemesniu aiškinti už gyvuli. Tai man suprantama nes pil. Kiršteinas su visais apgautais žmonėmis pasielgė blogiau, kaip geras šeiminkas elgiasi su šuniu.

Man visi aišku, ką tokiais „argumentais“ Kiršteinas norėjo pasakyti: jis „užsigavo“ k m Ruškys sutiko deti tokį straipsniui kam suderinti nešvarius darbelius Kiršteino kontoros su Gawensko kontora.

Bet ir čia jo klyksmas, koliojimas ir pykčio tulžis ne vietoj: Ruškys pamatė, kad ir Gawensko kontoroj darosi negerai, kad žmonėms daromos skriaudos ir tą pasakė visiems, viešai.

Pasakęs viešai tiesos žodį ir patišėjo, ir laikraštis išsikėlė, tik ne kitam ponui, bet visuomenei tarnauti.

Rūšai sakydavo: geriau, nors ir vėliai, kaip niekuomet. Jeigu Ruškys, kaip mano gaidžiai iš „Garso“, būtų tikrai norėjęs pridengti Kiršteino ir Gawensko kontorų nešvarius darbelius, tai ir po šiai dienai tebebūtų pas Gawenski, nebūtų sutikęs ir mano straipsnių d t.

Reikia būti akam, kaip višt i saulei nusileidus, kad nesuprasti tos geros pusės, kurią parodė Ruškys, mano straipsnių dėdamas ir tuo pačiu užsitraukdamas kontorų savininkų „pakeikimą“

Kaip ten nebūtų, o tikrąjį ubagų varda aš gražinu tiems, kas ji vertai nusipelnė.

Nejuo „Garsas“ ir dabar neprisidės prie mano nuomonės ir nepasmerks tų skriaudėjų, kurie žmones apgavo.

Jiešmininkų yra visur; jų yra gan daug, bet tie jiešmininkai daugiausia nukenčia ne dėl savo kaltės, bet tik todėl, kad jie jiešmininkai.

Jei aš pasidairysiu „Garso“, tai ir tenai, norėdamas, parodysiu ne vieną jiešmininką, kuriam yra pamato ir galima daryti užmetimų.

Ar gi „Garsas“ nebendra larbiavo su Kiršteino ir Gawensko kontora? Jeigu žinojo, kad žemės, kurias pardavinėja Kiršteinas, nebuvo šiandien yra ginėjamos, kad su lafvokartėmis daromi šantariai, tai kodėl jis darbininkų gynėjas prisimetelis piršdavo žmonėms tas kontoras? Ar tik už tai, kad užmokama?

Kad audrą sukėlė mano „straipsniai „Pietų Amerikos Lietuvis“ redakcijoj, tai čia aš suprantu, bet kad ir „Garsas“ pa-

J. V. Tėvūnas.

VERKIANCIAM

Sugrižęs namon ir prisidėti e prie durų pamaciau netoli sėjinti žmogų ir gausiomis ašaromis verkiantį.

— Ko, Tamsta, verki? — paklausiau jo.

— Alkanas esu, — trumpai atsakė jis. Išvedžiau į kambarį ir pats nau. Jis gi pavaišęs ir man padėkojęs atsido ir vel pravirko.

— Tamsta vel verki? — nustebęs užklausiau.

Taip, — šiuostidamas ašaras atsakė žmogus, — verkiu, nes esu veik nuogas.

Nuo sienos nuėmiau visą eilę rubų, išėmiau dvį poras kalbintų ir tuojau paliepiu apsirėdyti, ką žmogus ir padarė, vėliau gausiai dėkodamas išėjo.

Valandėlei preslinkus žiūriu: tas pats žmogus sėdi ant saulelio kieme ir vel verkia. Prisiartinau prie jo ir klausiu:

— Ką? Vėl Tamsta verki? Gal kas nors nusikraudė.

— Niekas, ponaiti mane dabar nuskriaudė, — liūdnai atsakė jis. — Verkiu dėl savo nelaimo likimo. Skauda man širdį, kad laimėdž mane pamiršo

— Neverki! — pasakiau jam ir klausyk: kiekvienas žmogus turi dvių iška gyvenimo Skurdą. t. yra: Skurdą medžiaginį ir skurdą dvasinį. Jei kūniškai Skurdama — pusė bėdos, nes kai alkunas, randa visgi žmogus išeiti ir pasisotina, nuogas — randa būdą ir apsidenu-

turavoja Kiršteino naudon, tai man atrodo nebe tik nesuprantama bet kaktu.

Gal ponai iš „Garso“ turėjo kitų tikslų, žemesnių už Kiršteino laikraštį, na tai tuomet mę supratom, kad kur šuo palakt gauna, ten ir suloja

Tai ket, ponai, kitiems tuos argumentus, o jie kaip tik jums patinka.

Nepykit, susimildami, kad is ubago karalio nepasitarėt, tai ne taip lengva ir greitai pasidaro.

A-o, sakau: skurdas ir skurdas ne vien gyvenime, bet ir galvojime.

J. Spiglys.

gia, bet skurstantis dvasiniai lieka kaip ir pražuvęs. Juo gyvenimas jo sleuka tolyn, juo jis slęsta žemyn ir gilyn, kol nueina į pačią pražūtį. Tad, žmogutė kalbėjau nuoširdžiai jam: — jei trokšti, sau laimės, rūpinkis ne vien savo organizmo, bet visų svarbiau nekętų dvasinio šalčio ir nebūtų alkana.

— Dėkui, ponaiti, už patariną. — liūdnai kalbėjo jis. — Suprantu, kad mano ašaros nesuteiks man laimės, tik persilpnas esu ir negaliu atspėti, ko siela trokšta. Jaučiu, kad siela mano serganti, bet gyduolių jai aš nežinau.

— Tai tiesa, Tamsta, kalbėjau jam. Pasauj daug yra dvasinių ligonų ir visi jie taipgi nežino, ko siela trokšta ir kuo gydyti ja, bet Tamstai pasakysiu, nors ir nedaug, kas reikalinga sielai, kad ji būtų sveika ir buini.

— Jeigu Tamsta nuoširdžiai myli kokį asmeni ar daiktą, siela tuomet esti soti ir pstenkinta. Ir tik tuomet, jeigu Tamstą nors ir slėgia medžiaginis skurdas, Tamsta būni ramus ir ramiai lauki geresnio rytojaus. Jei Tamsta padarai kilnu žygi ir nors už tai tektų nukentėti, bet nuliūst nereikia: siela tuomet tampa švarutėlė ir buini. Jeigu Tamsta turi koki nors džiaugsmą arba būni kuo nors sužadėtas: ar gražin muzikos akordais, ar graziu pasakytu žodžiu, ar gamtos grožiu bei, paukščių žiulbėsiu, ar šiaip kuo nors, siela tuomet džiaugiasi ir ramiai širdį, nors ašaros per skruostus riedėdž. Nereikia tokių ašarų pabugti: jos yra sielos gyduolės, jos yra užomazga busimos gyvenimo laimės. Kitokių gyduolių liguistai sielai nēr.

— Tad, brangusai, naudokis vien tik tavis vaistais, o siela bus sveika.

Man pabaigus savo kalbą, paėmė jis mane į glėbį ir ašaromis pravirkęs mane pabučiavo, ir... nuėjo sau toliau. Aš gi pasitkau ir ilgai dar galvoju apie sergančias sielas.

Jau metas užsiprenumeruoti

„Lietuvis Brazilijoj“ antram šių metų pusmečiui.

Kaina pusei metų — 7\$000
i Lietuvą ir kitas šalis — 12\$000

NESIVĖLUOKITE!

Visi lietuviai privalo skaityti „Lietuvis Brazilijoj“ o niekad nenubodaus išeivioj.

G. Strelisker.

NEPAPRASTI NUOTIKIAI REPORTERIO SMUTO

ROMANAS.

TRILIKTOJI DALIS

Šaltkalvis gerai atliko darbą. Vienas rakto presukimas, ir lagaminas atsidarė. Suknelės, šalikai, bluzkelės, kombine ir kit ki baltiniai ir rūbai, sulauštyti pažėlusiais kvėpalais, buvo betvarkiai sudėti. Betvarkė didžiausia: išsųk galima pažinti muitinės valdininkų darba.

— O, — nustebęs šaltkalvis, — tik tai moteriški rūbai?..

Ir nustebęs žiūrį į Smut.

— Gerai, — sakė t sai, — galite eiti, štai jums pažadėtas užmokėsis, — ir duoda jam du sidabrinus šilingus.

duryis trisidarė. Didžiausiu inirtimu ir domėsiu Smut pu lėsi prie lagamino. Suknelės, sijonėliai, bluzkelės madam Lidenau laksto į visas puses. Smut vis riauasiai gilyn. Atblarinėja dežutės ir įvairius lagamino skyrius; meta iš ten kaspinus, karielius, kojines, pudra, buteliukus su kvėpalais ir daugybę visokių batelių...

— Bet juk čia nieko nėra, — pagaliau nusivėjęs murma Smut. — Sinters, bijau, kad jūs bereikalo lagamine išsėlėjote aštuonias valandas — aš nieko nieko tokio nematau — nieko įpatingo nerandu, velniui būvo tik mūsų toks pasiū kojimas ir jaudinimasis. Sinters, jūs susi kompromitavote ant amžių! Ką gi man dabar daryti su visu šiuo myšiniu? Mes galime drašiai visa tai supakuoti atgal.

Lešimas neapm kėjo žvakę. — O, o... Staigiai jis atsiklaupia, beldžia lagamino sienelės ir klausosi; pagaliau saranda pridunkta audeklui, vos pastebiamą saguti, paspaudžia, ir atsidaro dangtelis į slaptą skyrelį.

— Šit įšai, tas slaptasis skyrius, paguliu! — sušunka labai nudziū ges, — aš iškykio atkreipiau dėmesį į tai, kad antvozas lagamino daug platesnis ir nestatinka jo vidaus įt paai. Čia dviguba sienelė.

Ir po to jis ištraukia gražiai sulanktytų popierų pundeį ir įvairių dokumentų, kurių kelėtas net su valstybi nēm antspankom, laiškuai ir vel popieriai. Ir skyiu su tuo, kai Smut i juos įsižiūri, jo akys vis plačiau ir plačiau atsiveria.

— Sinters, — šausia jisai, — eikite šen! Žiūrėkite! Mums atateko gerokas laimėkis. Garbės žodis, visai tai viršija mano visus spėliojimus. Leiskite jus apkabinti, jūs ištiesiu puikus vyras! Toji moteris neveltui darbavosi. Ko tik tai čia nėra... Aktai iš Ke D. Oracy... slapti pasijuntinių raportai... o šit užsienių reikalų ministerija Berlyne... čia visa kolekcija svarbių diplomatinėjų dokumentų... slapti prancūzų generalinio štabo įsakymai... kariškų sandėlių sąrašai... Juk tai tikras skandalas visos Europos mastabo.

pranešimai apie karo laivų statybą ir kariškų orlaivų statybą, sulig inžinierio Sinkler išradimais... Bet kas tas Sinkler? Niekados neteko ši vardą išgirsti. Iš čia ealima įdomių žinių pasisemti. O čia... kopija protokolo slaptos sutarties... liečiančios Lenkijo... o čia ir mister Kobbin figuruoja. Šitą reikia perskaityti, nes tas mane ypatingai interesuoja.

Ir begalinio džiaugsmo pagautas Smut atsigaula ant s fos.

— Sinters, — šaukia jisai, — neslankiookit be triūso po kambarį iš kertės į kertę, užsiimkit bent kiek ir jūs skaitynu! Pats persitinkite, kokį laimykį pavyko jums suėmpti. Visos užkulisinės Europos diplomatinės intrigos bus pas jus kaip ant delnės...

Juk čia medžiaga šimtui sensacinių straipsnių. Ir tegul visų valstybių užsienio reikalų ministariai plysta nuo pykčio i sveikata! Aš tiesiog nu-izeminiau prieš madam Lidenau! Jisai gerai žino savo amatą!.. Bet čia dar kas!

Tasai Kobbin — na palauk — ginė vieno žodžio tiesos nepis kė darydamas man interviu kaip didžiausią paslapį, viską taip gudriai samelavo ir iš pirmo išlaužė.

O aš — idiotas. Ir be to aš jam tikėjau tik vieną trečdalį, bet ir tas trečdalis neatitinka tikrovębei.

Čia viskas priešinga tuo, ką jisai man pas kojo! Oi Kobbin, Kobbin, niekada ką nors panašaus aš nebučiau apie Tamstą pamanes. Taip tai mane už nesis vedžioiti! O čia dar kas? O, o! Šis dokumentas privesių prie labai didelę pasekmę, jeigu juo tarinį sužinotų Sovietų Rusijos Vyriausybė. O be to man regis, kad šis dokumentas netinka visai

viešam paskelbimui. Gerai įsigilinus, Kobbin buvo teisus, kad laikė prikandęs liežuvi: Jam atleidiu. Aš jam irodysiu, kad ir Smut moka užlaikyti paslaptyb.

Visi tie dokumentai, kurie liečia Vokietijos ir Amerikos Vyriausybės, teks sugražinti užsienių reikalų ministariai. Čia ir be jų yra tiek daug įdomios medžiagos, kuria ryte jis mūsų laikraščio skaitytojai.

Sinters, jūs už savo triušą gausite Juodojo Erelio ordeną (kaip tik jį vel pradės dalinti).

Nuėlipnami madam Lidenau lagaminą jūs padarėte Vokietijai ir Amerikai neikainojama patarnavimą. Jus išauksuos! Jūsų pergalės laurai privalo atitekti tiktai jums. Bet, matomai, jūs net neįsivaizduojate, kas do paukštukai pakliuvo i mū-u kilpas.

— Misteri Smut, — pertraukia pakluskusią linksmo reporterio kalbą, — šimtajį karta kartoju jums: mane neįdomanją laimikis. Mane idomauja problema. Su dokumentais darykit kas tik jums tinka. Jeigu manote, kad tiems žmonėms reikalinga jūsų pagalba — elkitės kaip ausimanote, — man vis tiek pat. Tiktai nevelkite manęs, prašau jūsų, į visą šitą istoriją.

Jeigu jūs, misteri Smut, švesite pergalę, savaimi šhprantama, ta pat jausit ir aš kartu su jums. Juk vis-a kas liečia jus, liečia ir mane kartu.

Aš tik patarčiau tuojaus gerai sudėstyti visus šiuos išmėtytus daiktus; madam Lidenau kvėpalai tiesiog man kvėpavimą trukdo. Supakuokite daiktus geriau, negu tai padarė jų savininkė ir pasiuskite jai per pasiuntinį. Tikimosi jūs nenorite būti baudžiamu sulig straipsniu už pa-

ŽMOGAUS DARBŪSTUMAS IR JO PASEKMĖS.

Kiekvienas žmogus turi savo gyvenimo tikslą ir prie jo eina. Ir siekia jį tik per savo darbštumą, per savo energiją, per savo nusistatymą jį butinai atsiekti. Tiesai, labai dažnai einant prie savo užsibrėžto tikslo tenka nuplėti tenka net abejoti, kad tikslas jau išslido iš gyvenimo tako, tačiau sustiprinus savo darbštumą ir vėl viskas pasitaiko. Tik nupuolus nereikia nusiminti, o stengtis pasiekti, pasitaisyti, pačiam sau padėti ir nelaukti pagalbos iš šalies, nes tokia laukimas dažnai sumažina energiją, darbo pamėgimą, pesitikėjimą savimi, o tuomet jau galima greitai žūti, neatliekus savo gyvenimo tikslo.

Siekiant tikslo nepavolo baidyti visuomeninė padėtis, draugai, turtų trūkumas. Reikia atsistiminti, kad daugiau beturčių ir bemokslų tikrų vargšų pasidarė garsiais vien tik dėl to, kad prie užmąyto tikslo žengė neatsižvelgdami nė į jokią kliūtį, nesišalinę nuo sunkiausio darbo.

Ga išnus gimdo ne turtas, bet vargas ir skausmas. Kiek tai garsijų vyrų išėjo iš Stalio dirbtuvės, iš kalvės, iš sulinkusios pavargėlio trobelės.

Turtočiai retai pražarsėja, nes gyvena ni per kiuje ne būna linke darbuotis. O be darbo niekas ir nepasiekiamas. Jei nedirbsi — nieko ir neturėsi. Tik darbštumas viską duoda tik per darbą iškyla tos ypatybės, kurios nedirbant būtų amžinai už eptos Teisingai sako petarė: „Visa atsiekiama norint“. Ąnkim pavyzdžius. Paziūrėkim, kas 25 metai atgel platino tas užsieny spausdinamas knyges, del kurių ne vienas žuvo šito Sibiro laukuose. Vis tai varguoliai, kurių darbo vaisiai — laisva tėvynė.

Juk Dr. Basanavičius, V. Kudirka, Kun. Tada rėr tiek kitų, žačiusių tėvynę, iš amžių miego, nebuvo ko'cie grafų kilmės turtočiai.

bet jų darbo vaisių mes nat m. Vysk. Valančius, dainius Vaiėtis irgi iš tos „bekūzės Semanotos, išėjo. J. Jablonskis, mūsų rašybos tėvas kiek vargo, skurdo, o tačiau nuo savo tikslo neatsisakė. Ir daug, daug dvasio galūnių, kilusių iš menkų surūkusių kaimo bakažnių gėlime priskėityti. Jei šiandien jie visi yra mūsų gerbiami, jei šiandien mes jų vaisiais naudojames, jei šiandien juos visus mes statom sau už pavyzdį, tai ačiu vien tik jų darbštumui.

Iš čia išvada: kiekis darbštumas viską duoda, darbštumas veda prie tikslo atsikimo, vien tik darbštumas užtikrina žmogus ateitį. Tai yra gyvenimo faktas gyvenimo aksiomė. Tad atkreiki kim į tas savo dėmesį ir per darbštumą dikim prie užsibrėžto savo tikslo. St. P.

Pasaulinės žinios

Londonė Birželio 7 d. užsidedę požeminis telefono — telegrafo kabelis Miesto daly „West End“ tapo visai nutrauktas sisisiekimas telefonu ir telegrafu. Gaisrininkai kovoja su didžiausiomis sunkenybėmis, atsiradus požeminio dujomis ir dūmams. Du gaisrininkai užsenuodijo.

Sausas istatymas.

Suv. Amer. Valstijose nuolat peržengiama, Birželio 7 dieną tapo sumta daug socialės apsaugos valdininku, dalyvusių svaigalą šmugely Broklime ir Manhatane. Šiuo pat laiku bedarant kratas surasta įgabentų svaigalų iš užsienio

už pusę milijono dolerių.

Anglijos naujas ministerių kabinetas jau suorganizuotas, darbo ministeriu paskirta ponė Margaret Bondfield štai pirmas Anglijos atsitikimas, kad moteris užima ministerio vietą.

Meksikoj prasidėjo derybos tarp svetiskos Valėžios ir bažnytinės Vyresnybės. Derybose tarpininkauja Suv. Šiaur. Amer. Valstyjų ambasadorius Mr. Marrov ir iš Sv. posto pusės — arkivyskupas Ruik.

Kolumbijoj riaušės. Bogotos mieste visuomenė paklė

manifestacija, prieštaraudama sostinės prefekto atsistatydinimui, kurį privertė padaryti šalies vyriausybė. Publika apie 10 tūk-tančių žmonių — puolė policiją, o rėdama išsklaidyti, vienok gavo berti akmenimis. Tada įsimaisė raitoji kariuomenė, sužeisdamą daug publikos. Tą pat birželio 7 d. po pietų manifestacijos pasikartojo. Bet šiuo atveju įvyko dar blogiau, nes daėjo lig to, kad policijos būriai pradėjo šaudyti tiesiai į publika.

Žuvo keliautojas.

Prancūzas Alaim Gerbault, išplaukęs mažu laivuku vardu „Firecrest“. Kelionėn aplink pasaulį vandeniu jau kuris laikas dingęs. Išvykę Prancūzijos karos skraiduoliai jo ieškoti, taipgi nesuradę. Spėjama bene bus žuves bangose audringoj jūroj.

Sov. Rusijos — Kinijos karas?

Telegrafo pranešimu iš Pekino Suv. Rusija koncentruoja savo armiją Kinijos pasieny. Tai vyksta sąryšy su tuo, kad Kinų vyriausybė suėmė Mukdene ir Charbina Sov. Rusijos konsulus. Kaip praneša telegrafas iš Londono, Sov. Rusijos konsulai buvo sumiti tuo momentu kai buvo pasirodę aplieisti Kiniję.

Namų ruosos darbas

labai dažnai veda prie galvos, pečių ir bendrai viso kūno skaudėjimo.

Cofiaspirina

greitai šiuos skaudėjimus pašalina ir suteikia organizmui pilną normalybę.

Taip pat organizmas daugiau išlepin-tas gali vartoti vaistus Bayer save sustiprinimui.

A Cofiaspirina yra vaistai nuo galvos, dantų, ausių skaudėjimo, nevralgijos ir reumatizmo, nuo nemigo, susinerlvavimo ir t. t.

Rusas DANTU GYDYTOJAS

Samuel Kohn

Su didelia praktika Europoje. Specialistas dirbtiniu automatinu žandų ir plombų ir „bridge wolle“. Darbas greitas ir be skausmų. Kainos žemos. Rua José Paulino 191 (Sobrado).

D-ras Koloman Rédey.

CHIRURGAS — DENTISTAS

Gydo ligonius be skausmų, stato dantis ir atlieka kitus darbus.

Kainos prieinamos.

Rua Ypiranga, 69.

São Paulo.

sisavinimą svetimo turto?

O kai del popierių ir dokumentų, kuriuos, kaip jūs spėjate bus išvogusi toji dainininkė, juos tai su gryna sąžine išnaudokite kaip reikia, o paskiau galite sugrąžinti sulig prigulmybės jų savininkams.

As labai džiaugiuosi, kad man nusisekė jums patarnauti. Per savo dvynį jūs nukentėt daug nemalonumų; o dabar del įvairumo įsiai suteikė jums malonumo.

Smut tvirtai jam paspaudžia ranką.

— Jūs — sąžiningas žmogus. Sinters, jūsų kuklumas veikia mano nervus. As jums dar sugrąžinsiu ant tikrojo teisingojo kelio. Jūs vėlei privalote surasti šikla ir prasme jūsų gyvenimo.

Bet tasai abejingai linguoja galva.

— Dėkui jums už gerus pasiryimus. Bet dalyką paiksime rubežiuose tu pasiūlymų, kuriuos as jums keletas dienų atgal pasakiau Miunchene.

— Miunchen? — kartoja Smut — Miunchene? O, as dar už daugeli turu jus atspirašyti mister Sinters. Atsimenate jus dailinike, apie kuria jus man pasakojote ir i kurios glėbi as patekau Miuncheno stoty?

— Atsineu, — atsako Sinters, — bet kodėl jus apie tai kalbate?

— Dalykas šit koksi. As noriu su jums pasikalbėti atvirai. Jūs — vyras geras, o todėl neleistina, kad as loščiau su jums piktus juokus.

— Piktus juokus, mister Smut?

— Taip Sinters. Jūs tiek daug kartų pasinaud jote mudvieju panašumu, kad ir as viena karta nutariau sulostiti jūsų role. Jums nereikiu man pasakyti, kad jina vadina i Rita Malinger.

— Jūs buvote pas ja?

— Taip. Ir jina niekaip negalėjo suprasti scenos stoty, vienok as melavau su tokiu įkvėpimu, kad jina, pagaliau, nusiramino. As ja įtkinau, kad pas mane tuo tarpu nutiko laikinas atminties suirimas.

— Ir jinai jums mane? — pagalvojes uzklauso Sinters.

— Taip, jinai tame buvo isitikinus. As juk nemelavau, kai paprasiau apie save pranešti kaip apie žurnalista Smut. Melavote jus, mister Sinters.

— O delko jus užejote pas ja?

— Todėl, kad pačiam asmeniškai persitikrinti, ar istiesu galima mane palai-kyti jums, o jus manimi.

— Ir tai buvo vienintelis tikslas?

— Ne, Sinters. As busiu teistas. Dar daugiau. Toji moteris mane suidomavo. As nustebintas jus skoniai. Rita Malinger — žavėtina!

— Ir jinai nepastebėjo, kad jus ne tasai Smut, su kuriu jinai susipažino keliuone?

— Jinai tik pastebėjo, kad jus Sinters žymiai pasikeitė gerojon pusen —

pareiskė Smut.

— As?

— Suprantama, perkeliamejoj formoj. Dalykas tame, kad jinai pripazino mane jums, tai pagyrimas tenka jums.

— Manau, kad šis sanprotavimas kiek painus. — ne kiek nesujiaudines atsako Sinters.

— Mes dviese praleidome keleta malonių valandeliu. Rita pareiskė, kad jus niekad nebuvote toks malonus ir simpatingas, kai ši paskutinį karta.

— Kuris atsitiko su jums, mister Smut?

— Taip, Sinters, tai tikrai. As nuosirdziai gailiuosi, kad taip šurkščiai apgavau jus pažystamaja, bet užtikrinu jus — varda jūsų neazeminau.

— Mano vrada? Bet juk Smutvadinu jus, o ne mane, juk as tik taip save pavadinau. Geriausiai atveju jus galite išsireikšti, kad nesukompromitavote mano asmeni...

— As stebiuosi jūsų ramumu, mister Sinters, jūsų vietoje as neleistiau šposu šiuo klausimu. Bet pasizadu jums, kad tai buvo pirma ir paskutinį karta, kad as neatsistosiu skersai kelio tarp jūsų ir Ritos Ners.

— Kaip rodos, tai jinai užkariavo jūsų širdelę. — greitai jį perkerta Sinters.

— Jums prieštarauti reikėtų nutolti nu tiesos, mister Sinters. Neslėpsiu, kad

jos draugystėje as jaučiausi kuogeriausiai. Ir staigus impulso veikiamas as jai net padariau pasiūlyma persikelti Berlynan, kur pasiūliau jai vieta redakcijoj.

Vėlei trumpai valandėlei abu nutylo. Po to Sinters ploja reporteriu per pe-tį.

— Jūs pagalbėsite Ritai persikelti į Berlyna, drasiai pareiskia Sinters.

— O jus?

— As vačiuoju su jums, mister Smut. Juk mudu dviese kursime ateities laikrašti. Argi jus užmiršote mūsų susitarima?

Smut žiūri į jį ir abejingai linguoja galva.

— Jūs buvote ir pasilikate del manes misle, — pamažu sako Smut, — vi negaliu sustoti prie išvados: paskaityt, jus prie nusikaltėliu ar prie durneliu rūšies. O dabar jau man rodos, kad hkrumoje jus ne tas, kuriuo jus visa laika save nduodavote.

— As žmogus su „laisvės orderiu“ — tyliai atsako dvynys, — tai vi-a

(Bus daugiau.)

P. Giniūnas.

MOTERS IŠRADIMAI SENOVĖJ

Ir šiandien girdėt daugelis sako, kad moteris niekas. Ji nieko gero neišrado. Visa ką mes turime, tai vis iš vyro rankų. Kalne vyrai dažnai kartoja, kad jie moteris ir duoną uždėba, o ji dyka sėdi. Bet tas netiesa. Pažiūrėkime, ką moteris yra išradusi.

Zilose senovėje žmonės vertėsi daugiausia medžiokle. Mėsa buvo maistas, kailiai aprėdai. Medžiotojas, žinoma, buvo vyras. Moteris irgi turėjo darbą. Ji rinko augalus tinkamus maistui. Kad nereikėtų vaikščioti ir rankioti, moteris išgalvojo vaisių ir augalų auginti prie namų. Vadinasi, perėj nuo augalų rinkimo prie jų auginimo. Aišku tuomet reikėjo ir ženę pradėti dėti. Tokiu būdu nuo medžioklės prieita prie žemdirbystės. Tai gi matome, kad moteris buvo žemdirbystės įsteigėja. Ji buvo ir pirmuti nė žemės dirbėja ir savininkė.

Tapus žemdirbystei svarbiausiu verslu, kaip sakytą anksčiau, moteris buvo žemės savininkė. Ji ir sudarė žemės nuosavybės teisę. Tuomet vyras vedamas pareidavo į moters šeimą ir jos namus. Motina savo turį pareidavo vaikams. Tokiu būdu sudarė ir žemės paveldėjimo teisę.

Be žemdirbystės įvedimo moteris dar daug ką gero išrado. Ji ir ginas išrado. Iš pradžių grūdus malė dvimi plokščiais akmenimis. Vėliau išgalvojo apatinį akmenį pridūyti, o viršutinį prisitaikinti. Tuo būdu ir buvo išrastas rankinės ginos. Po to, žinoma, atsirado ir didesni malūnai. O šiandien matome puikiausiai pasyčius naujoviskus malūnus.

Moteris išmoko ir duoną kepti. Iš pradžių kepusi negardžiai, neraugytą. Sako, raugyti išmoko nuo pieno. Mat matydavo, kaip pienas pastovėjęs surūgsta. Duonai kepti reikėjo krosnies. Aišku, ir ją moteris pasigamino.

Tačiau reikia paminėti, kad moters išrastas verpimas ir audimas. Iš pradžių buvo tik šieks toks pynimas iš karnų (plaušų), vėliau iš linų. Nuo to prieiti prie vilnos pasigaminimo. Dabar mes mokame pasigaminoti puikiausius drabužius. Kad ne moters galva, tai ir dabar vaikščiotume kailiais apsidengę. Prie namų ir šeiminkavo moteris buvo reikalingi puodai. Molinius puodus išrado moteris. Iš pradžių moliniai indai buvo neįdegti. Ant ugnies užstydavo indą storą, šlapko molio. Kaitinant tokie indai greit trūkdavo. Kad nerūktų, moteris išgalvojo, iš vidaus puodą išspausdinti prėstu drabužiu. Tuomet iš molio vanduo greičiau išgaruodavo ir nerūkdavo. Randama tokių užsilikusiu puodų, kur žymu, kad duobutės padaryt moteriškais piršteliais. Indų padarydavo net ir labai gražių, gražuolius margintų, negu šiais laikais. Vadinasi moteris išrado puodų grožinimo mokslą. Kiek šiandien turim puikiasiu indų iš molio, ir iš įvairių metalų!

Apie gyvenus sėsliai, apsirinkus sodybą, reikėjo ir šiek tiek pastogės. Bastūnai jau mokėjo pasigaminoti kilnojamąs sėklas. Spėjama, kad moteris išmoko ir trobas statyti. Išmoko taip. Tada nebuvo dar gegutukų. Ugnis reikėdavo iskilki, arba izlebiti, brūdinant du medžius, ar pan. šiai. Darbas buvo nelengvas, todėl vyrai žiebius geriau būdavo neuzgesinti. Iš to kilo ugnies saugojimas. Ugnį laikė šventi. Ugnį išsaugoti be pastogės buvo labai sunku. Reikia manyti, kad ugniai saugoti moteris išrado šiek tiek pastogę, vėliau trobą ir patams apsaugoti nuo lietaus ir šalčio. Dabar turime jau puikiausius rūmus.

Is šiu aprasytų dalykų matome, kiek daug moteris nusipelnė žmonių gyvenimui pagerinti ir davė pradžia visokiui kultūrai.

SKAITYKITE IR PLATINKITE LIETUVI BRAZILIJOS!

TAIP ATSTINKA LENKIJOS XX AMZ.

„Deutsche Allgemeine Zeitung“ rašo, kad vaidai tarp Lenkijos gyventojų vis didėja. Jie pasireiškia ne tik politinė, bet ir kultūrinė plotmė. Paskutiniuoju laiku smarkiai paastrėjo tikiybines kovos, kurios atvedė prie įvykių, kurie pasak laikraščio, primena tamsius viduramžių laikus ir širpulingus įvykius iš 30 ties metų karo.

Vienas tokios žiaurios barbariškos kovos pavyzdys įvyko Torunėj. Vietinė lenkų tautinės bažnyčios parapija ruošė šventi savo įsikūrimo penkerių metų sukaktuves. I tas iškilmes buvo pakviesti vienminčiai iš Graudenco. Visas būrys svečių, kurių didžiumą sudarė moteris ir vaikai, su kunigu Haiduku priešaky atvažiavo į Torunės stotį. Čia juos suiko tautinės bažnyčios priešai su kryžium ir vėliava. Dauguma iš jų buvo girti. Jie užpuolė atvykusius, ėmė mušti ir varyti juos sviedžiant akmenimis. Dauguma nelaimingų, jų skaičių keli vaikai, buvo sužeisti. Pagaliau svečiai pasislėpė vienoj bažnyčioj, kuri kelias valandas buvo bombarduojama. Iškilmes neįvyko, o Graudenco svečiai išvažiavo tą pat dieną atgal, išveždami 14 sunkiai sužeistųjų, jų skaičių kunigą Haiduką ir dar vieną sunkiai sužeistą, dėl kurio pasveikimo abejojama.

Kitas tikiybines kovos pavyzdys įvyko Volynij s kaime Zabėc. Čia neapykanta buvo nukreipta prieš ukrainiečių tautą. Per 10 metų lenkų valdžios buvo panaikinta ir sudeginta apie 500 Ukrainos stačiatikių bažnyčių. Apie paskutinį įvykį ukrainiečių klubas lenkų seime pranešė štai ką:

Zabėc kaime, Luku apskrity, gyvena 179 st. čiatikių tikiybą išpažįstančių ukrainiečių šeimynų ir septyniol lenkų šeimynos. Stačiatikiai savo lėšomis buvo pasistatę bažnyčia. Dėl dažnų susirėmimų tarp abiejų tikiybų šalininkų lenkų valdžios organai uždarė tą bažnyčia ir užantspaudavo jos duris. Vieną dieną ukrainiečiai pamatė, kad antspaudai ant durų buvo sulaužyti ir durys atdaros. Nujė į bažnyčia jie rado jos altorius sudaužytus ir dalį bažnytinų parėdų pavogta. Tuomet, tikintisiesiems prašant, vietos stačiatikių kuniaz pašventino suprofanuota bažnyčia. Tikintisiesiems dar neisiskirsčius po įšventinimo pamaldų į bažnyčia atėjo vietos terosta su policija ir pareikalavo išsiskyrstyti. Po to bažnyčia buvo apupta policijos ir tikintieji jėje išbuvo 7 dienas. Pagaliau šalčio ir bado kankinami ukrainiečiai turėjo išeiti iš bažnyčios. Tuomet policija išbrovė į bažnyčia ir suėmė besmelzdžiantį kunigą, uždengė jo galvą arnotu ir surakinus jam ir dar keliolikai ukiniukų ukrainiečių rankas grandinėmis, nuvedė juos į Lueko kaledjima.

„Taip atsitinka Europos „kultūringoj“ valtybėj „apšviestam dvidešimtam amžiuj“ — sušunka Likrastis.

„LIETUVIO BRAZILIJOS“ NAUJAS ADRESAS:

Rua Visconde de Parnhyba nr. 330-E, toje pat gatvėj ką Imigracijos namai. Iš Largo da Sé privažiuojama bondėmis raudonomis „Bresser via Piratininga“ ir „Bresser via Rangel Pestana“ iš Avenidos Braz rajone galima ateti tiesiai gatvė Gomes Gardim.

LAIŠKUS TAIP ADRESUOKITE:

„Lietuvis Brazilijoj“
Rua Visconde de Parnahyba nr. 330—E São Paulo.

Lenkijos studentai muša žydus.

Telegrafo pranešimu, apie 5.000 studentų ir šiaip jaunimas Lvove padarė žydų programą, kuris sukėlė didesnius riaušius. Iškilus policijai įvyko smarkūs susirėmimų, kurių metų sužeista apie 40 ir suimta 28 studentai.

Casa „Viennense“

Rubu Siuvykla

JONO RIMŠO

JEIGU

NORITE
graziai pasirėdyti, kad jūsų rūbai visados būtų pritaikinti mados kreipkitės į rimtą lietuvišką siuvyklą

Casa
Viennense

kur greičiausiai laiku ir pigiausiomis kainomis invarius vyriku rūbų užsakymai.

S. PAULO, Rua Livré 4 Nr.

Arti Largo da Sé Bondés: 39. 41 ir 47

VILLA BELLA NETOLI S. CAETANO

Perleidžiama du sklypai žemės

perleidžiama du sklypai žemės po 400 kv. metrų po 10 milr. kv. metrų. Gretimi sklypai jau parlavinėjami po 14-15 milr. už kv. metrą. Išmokojimas po 50 mil. kas mėnuo.

Perleidžiama be uždarbio sugražinus jau įmokėtus pinigus

Smulkmenų pasiteirauti PAS KLEBONA VALAITI, MATRIS S. ANTONIO DO PARY

Rusų brangakmenių ir

laikrodžių magazinas,

buv. POVILO BURĖ

Avenidoj São João 163

Šalia kinematografo Avenida.

Priimu pataisyti įvairiausius laikrodžius ir kitus daiktus su garantija už mažą atlyginimą. Taip pat parduodu budilnikus nuo 14\$000 ir laikrodžius Omega nuo 65\$000. Be to turu parduoti plunksnakinčius firmos Everda, Kliato ir kit.

Su pagarba.

ANDRIUS JONO RATUŠNY.

REIKALINGOS

Panelės turinčios praktika kljuot popiero maišiuokus.

Kreiptis spustuvėn.

Rua Visconde de Parnahyba 330 E

FOTOGRAFIJA

Bernardo.

Kas nori gerai nusifotografuoti ir turėti savo atvaizdą gražiai padaryta, teina į fotografijų įstaiga.

Rua São Caetano, 103

Pajieškojimas

Prašom pranešti kur randasi, Kazimieras Janušaitis, peinantis iš Virbalio. Jo įieško Homsted, 333 W. 15—Lh. Ave, Homsted, [Pa. U.S.A. America.

TAUTIECIAI!

Skaitykite ir kitus raginkite skaityti „LIETUVIS BRAZILIJOS“.

Jaunimo Dėva.

Nekaltybė.

Žmogaus jaunystė panaši į darželį kuriame sodinamos gražios gėlės. Tame darželyje mergaitės ne tik neduoda augti piktižolėm, bet ir karščius metu laisto kiekviena dieną gėles vandeniu, kad jos neuuvystų ir neišdžiūtų.

Kaip rūpestinga mergaitė apžiūri savo darželį, ar ten viskas tvarkoje, taip lygiai mes, jaunuoliai-ės, kiekvieną vakarą privalome pažvelgti į savo širdies gėlmes, ar nepradeda tenai išsigalėti kokios netikusios piktižolės O pamatę, nieko nesusidami, turime jas pašalinti, kad iškeruoję nestelbtų mūsų nekaltybės žiedo.

Yra daugelis priežasčių, kurios veda prie ištvirkimo ir nekaltybės nustojimo. Jų svarbiausias yra šios: blogi draugai, nepadorus apsirėdymas, piktinančios kalbos begėdiškos dainos ir juokai, girtuokliavimas, nedori pasilinksminimai.

Teisingai sako lietuvių priežodis: „Su kuo sutapsi, tokią pats tapsi“. Tai gi, kaip negalimas yra dalykas, kad tas, kurs nešiotų kišenėje ugnį ir nesudegintų savo drabužių, taip yra negalima, kad tas, kurs bendrauja su blogais draugais, pats tokiu netaptų. Dėl šios priežasties blogų draugysčių reikia labiausiai vengti.

Anta priežastis, kuri veda prie nustojimo nekaltybės, yra nepadorus apsirėdymas. Rėdytis reikia tiek, kad apsugetumė kūną nuo pašalinių bėgų jūku. Tačiau reikia labiau rūpintis savo vidūjiniu grožiu. Kas iš to, kad mūsų veidas išlepintas „inteligentiškas“, kad mes esame įvairiais būgduis pasipuosę, jeigu mūsų steloje pilna visokių nedėrybių.

Piktinančios kalbos keiksmingotuo, kad jos izeidžia mūsų nekaltus jausmus ir tenai pūlika gili pėdsaka. Nuo begėdiškų dainų ir juokų atsiranda nedori ir begėdiški norai. Ne tik pačiam jų reikia vengti, bet ir kitu nuo to sudrausti.

Girtuoklystės — visų blogybių šaltinis, nes pasigėręs žmogus nstenka laivos valios, vnsdamas žemesniu įgeidžių vergu.

Paskutinė nekaltybės nustojimo priežastis — nedori pasilinksminimai. Tėvų pareiga — neleisti savo sūnų bei dukterų į nedrus pasilinksminimus, tėvai turi būti vaikų angelai sargai, sergiantieji jų nekaltybę, o ne „gundytojai“ juo labiau nuo tokių pasilinksminimų reikia stogoti maži vaikai, nes jų jaunos širdys be galo jautrios ir greit gali užsikrėsti nedėrybės sėkla.

Nekaltybė gerbiama ne tik tataliku, bet ir pagoniu. Senovėje, kada buvo gerbinama šventoji ugnis, daugelis dou mergučių — vaikalių buvo ir Lietuvoje. Visur joms buvo duodama didžiausia pagarba: jei kuri vaiklūtė sutikdavo vedama mirti nusikaltėly, jam būdavo dovanojama mirtės bausmė. Bet nelaimė jei tokia mergaitė praradavo nekaltybę — ja gyvą ant laužo sudegindavo. Tad brangiškime nekaltybę.

J. Medziukevičius.

Tautiet! Brol! ir sese!

Šiomet sukako 25 metai, kai atgauta lietuviška spauda. Mintintaip didelės sukaktuves būtinai skaityk laikraštį ir prikalbėk tai daryti dar vieną asmenį. Jei naskaitai, — būtinai užsisakyk „Lietuvį Brazilijoje“

Taipgi atlik savo paregą — prikalbėk dar vieną skaitytoją.

TAUTIECIAI! Visi skaitykite ir platinkite didžiausi Brazilijoje lietuvių savaitini laikraštį „LIETUVIS BRAZILIJOS“.

Kruvina tragedija Santos mieste.

Birželio m. 10 d. Santos mieste įvyko baisi kruvina tragedija. Vienas japonas Tamashiro papjovė vieną moteriškę ir du vaikus.

„A Gazeta“ ši įvyki taip aprašo. Birželio 9 d. iš provincijos (iš stoties Lins) grįžo į Santos Tamashiro, kad vykti į savo tėvynę — Japoniją. Apsistoję gatvėje Princeza Izabel 72 N. Tamashiro sirgo proto liga, bet apie tai niekas nežinojo. Tiesa — ši liga tik retkarčiais pasireikšdavo.

Birželio 10 d. vakare Tamashiro pradėjo baisyti nervuotis ir gavo pilna parišumą. Pastvėręs iš virtuvės didelį peilį, išbėgo iš namų ir nuvyko į gretimą namą n. 68. Ten prieškambarį sutiko moteriškę Giru Uehara, 45 metų amžiaus, puolė į ją ir peiliu višiskai ją papjovė. Nepasitenkinęs ta auka nuėjo toliau. Sutiko tos moteriškės sūnų 4 m. amž. ir ji vietoje paguldė. Kitam kambarį žaidė mergaitę 13 metų amžiaus,

duktė kito japono Miashira Ir ji tapo nelaiminga auka. I riksmą atbėgo tos mergaitės motina, bet išgelbėti savo dukterį negalėjo ir pati vos neliko auka.

Atbėgo žmonės, bet ji suimti negalėjo, nes buvo tarytum visiskai pašėlęs. dar sužeidė tris asmenis. Atvyko ir policija, kuri taip pat suimti ji negalėjo. Tik kuomet vienas japonas su lazda sudrožė jam per galvą ir kuomet jis perpuolė, buvo tuomet tik suimtas.

Dabar Tamashiro guli ligoninėje. Laikraštis „A. Gazeta“ sako, kad dar laimė, kad tas įvyko vakara, nes jei būtų atsitikę naktį, tai tuomet jis būtų papioves visą šeimą, gyvenančią n. 72 ir dar kitus žmones.

Jam, žinoma, nieko nebus, gal tik bus išsiustas į Japoniją, tuo tarpn trijų gyvybių jau nėra.

Iš tikrųjų — baisi žmogzudystė.

Pirmas pasikalbėjimas tarp žemės asigalių

Zemės asigaliuose dabar yra dvi tyrinėtojų ekspedicijos arba grupės: viena pietų asigaly, o kitoji — šiaurės. Šiomis dienomis tarp tų dviejų ekspedici-

jų radiotelegrafinių įvyko pirmas pasikalbėjimas su radijo pagalba. Pasikalbėjimas gerai pavyko, nors abu kalbėtojus skyrė 20.000 kilometrų tolis.

Viktoras Kropas.

„AMAZONĖS MEDZIOTOJAS“

(Apeakimas).

— Ei kas ten, nuleiskit kopėčias! Mes skubiai radeidom kopėčias ir sugulė su parobelis rankose laukėme šeiminko, nes jautėme, kad tai bus jisai. Valandėlai praslikus duryse pasirėdė didelis, stiprus vyras, su žilais plaukais ir didele barzda. Jis buvo apsvilkęs kailių rūbais, ant kojų, indijnišk, meksikanai, už pečių didelės šautuvos rankose kazko prikrautas maišas. Lėjęs nusiėmė savo skrybėlę ir li kterėjės galvą pasakė „boa noite“ mes jam atsakėme tą patį. Jis būkiai nepatėmijęs mūsų parabelių ramiai nusiėmė nuo pečių šautuvą, pastatė ji kumpan ir priešėjės prieš mūsų pratęšė mums ranką ir draugiškai paspaudamas tarė:

— Sveikinu jus, baltoveižiai broliai ir prašau būti mano svečiai, nes ši trebelė dar nebuvo priglaudusi baltavei-

džių svečių. — Mes susigėdinę skubiai paslėpėm savo parabelius į keburus, mat mes nemėm, kad sutiksim tokį širdingą šeiminką. O šiose vietose reikėjo būti atsargiam ir prie visko pasitengusiam. Mūsų šeiminkas išsiėmė iš kišenės iš kaulo padarytą švilpuką ir išėjęs į aikštelę k-ž-kaip keistai sušvilpė.

Mes pradėjom bijoti, nes pamanėm, kad išgirdus šį švilpuką ateis į pagalbą šeiminkai, prieš mus kokie nors indijonai. Bet baimė tęsėsi neilgiai.

Trumpam laikui praslikus atėj į gritelę koksai tū indijonas, nors dar jau nas, bet jū su žilais plaukais. Pamatęs mus linktelėjo galvą, nusiėmė savo ginklus ir atsisėdo vienam kumpe ant kailių. Sulig jo išdidumu puiku rūbu, o dar puikesniu galvos papuošalu, kuris buvo sudarytas iš gražių erelio plunksnų; galima buvo spręsti, kad tai buvo ukėtos kilmės indij nas, matomai, kokios nors indijonų giminės vadas.

Šeiminkas mus visus pakvietė prie vakarietės; duonos nebuvo, bet mėsa buvo labai skoni. Šeiminkas pavaišino mus padarytu iš vaisių visai uobio-

PHARMACIA

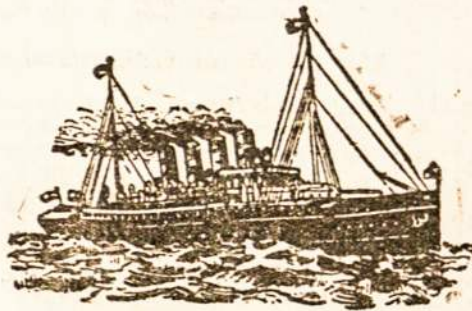
„ALLEMÁ“

V. kiekvių vai-tinė. Suteikiam skubiai pagalbas, ir vaistus parduodam aug pigiau, negu kitar. MOOCA BRAZ de MAX HORNUNG Rua da Mooca N. 371.

Domės!

Kas nori persikviesti iš Lietuvos arba iš kitų Europos valstybių savo gimines bei pažistamus arba patys norite išvažiuoti iš Brazilijos, kiekvienas tesikreipi į

Agencia Commercial „EUROPA“ 2 N. (prie pat centralinio pašto.) Čia kiekvienas ras sąžiningą ir pigų aptarnavimą bė vakortėmis ir šamdomis. Duodame geromis sąlygomis ir issimokėjimui.

Agencia „EUROPA“ iki šiol visiems tarnavo sąžiningai ir teisingai ir niekas pasiskūsti negali.

Kas per šia kontora turėjo koki nors reiklį, tas yra patenkintas. Ne taip kaip kitar.

Kalbama lietuviškai ir kitomis kalbomis.

Agencia Commercial „EUROPA“

gu vynu. Pradėjom šnekučiuoti; mes pasakojom biskį apie save, apie savo kelionę ir jos tik-lą. Pasirodė, kad mūsų šeiminkas irgi lietuvis, tik jau keletą metų atgal, kaip jis pakliuvo į šius kraštus ir visą laiką čia gyvena. Vakarienei p sibaigus; vienį valgė vaisius, kiti rūkė py, kes. Indijonas įsisupė į savo antklodę ir užtylo, tik retkarčiais pakeldavo galvą ir kaž-ką klausėsi, bet mes nieko negalėjome užgirsti, apart miško koncerto, kuris tęsėsi pilnoj tvarkoj.

Šeiminkas išidėjo į savo pypkę angliuką, užtaukė kelius syklius ir išleidęs debesį dūnų pradėjo:

— Brol! — tautiečiai! Jums gal čia vikas labai kei-tai atrodo ir jūs norėtumet suzinoti, kaip aš čia pakliuvau ir kas mane prie to privertė?

— Taip, tamsta spėjai. Mums būtų labai idomu paklausti. Tamtos pasakojimo.

— Tai gi pasistengsiu nors trumpai papasakoti tas aplinkybes, kurios čia mane privedė:

... Penkius metus atgal aš buvau valdytoju, teisėtu valdytoju gražiausios moteriškės, kurią aš labai gerbiau; taip pat turėjau ir moterįj laivą.

Pavasarij aš apsigyvenau drauge su žmona ir laivų Palangoje.

Ar žinote jūs Palangą? Stebuklingai — gražus kampelis Lietuvos.

Bet jūra šioje vietoje yra labai pavojinga.

Kaip ten nebuvo, bet laivas buvo įvestas į žuvininkų uostą ir kiekviena diena mes išplaukdavom į jū a.

Vieną dieną turėjau didelį pergyvenimą. Kuomet aš ilindau į vandenį laivas staiga pradėjo plaukti tolyn į jūrą.

Turbūt, ji netyčia sudavė per išjungtuką ir kaip tai dažnai buna, nuo šio dalytėjimo motoras pradėjo veikti.

Kaip tik šiuo laiku supimas dar padidėjo. Mažutės, trumpos putojančios vilnys grasinančiai dilėjo.

Aš pradėjau šaukti ir duoti patarimus, kaip suvaldyti motorą, bet mano balsas prapuoė vėjo užime.

Greitu laiku laivas pavirto tik į juodą tašką.

Vienok, man pasirodė keista, kad šis juodas taškas paliktas be vairininko, išnyko kranto link.

Nejaugi ji valdė? Taj kodėl-gi jie neplaukė į mano puse?

Aš plaukiojau, kaip lidekė. Štai kodėl aš išsyk supratau gręsiantį man pavojų.

Aš jaučiau, kaip tekmė neša mane į atvirą jūrą ir, išmatavęs akių atstumą, skiriantį mane nuo krasto, aš supratau, kad matau sauleleidį paskutinį syk.

Bet visgi, su turiamu žm guje save išgelbėjimo, jau-mu aš būdamas geras plaukikas pradėjau kovoti su jūra.

Atėjo ir naktis ir aš vis dar buvau jūroje. Jėgos mano mažėjo...

(Bus daugiau)

Revolucijos Meksikoj.

Idomi chronologija įvykių Meksikoj revoliucijų nuo Porfirio Diaz iki šių dienų.

Užsibaigusi Gegužės mėnesį Meksikoj pastaroji revoliucija, noroms nenoroms verčia pasiziūrėti į praeitį ir pamąstyti revoliucinę Meksikos istoriją pradedant 1910 metais. Per 19 metų įvyko 19 revoliucijų, kurių metu žuvo du šimtai tūkstančių gyvybių ir padaryta milijonai dolerių materialų nuostolių kraštui.

Laikraštis „El Universal Grafico“ tiekia chronologinį įvairių žinių apie visus iš eilės revoliucinius įvykius, kurie atrodė skandalingi:

1. — Francisco E. Madero vadovauja pirmajai sukeltai revoliucijai prieš generolo Porfirio Diaz Vyriausybę: po 6 mėnesių kovos revoliuciniai laimi; Valstybės prezidentas Diaz bėga iš savo valstybės; laikinai valstybės prezidentu tampa Francisco Leon de la Barca: o tais pat 1910 metais Lapkričio 20 dieną jį pavaduoja Francisco Madero.

2. — 1911 metais Rugsėjo mėnesį liberali partija pradeda revoliucinį judėjimą Žemutinėje Kalifornijoje, Coahuila, Vera Cruz ir Chihuahua. Vienok po 3 mėnesių kovų Chihuahua ir tad je revoliucionerius vyriausybės kariuomenė galutinai sumuša.

3. — Prezidentas Francisco Madero apgali dar vieną revoliuciją, kuriai vadovavo social — agrarai Andrés Molina Henríquez ir Alfredo Robles Domínguez.

4. — Pascual Orozco sukelia revoliuciją šalies šiaurinėje dalyje prieš prezidentą Madero. Valstybinės kariuomenės

generolas Victoriano Huerta šį judėjimą galutinai nugalė. Resultate Karo ministerijos sekretorius generolas José Gonzales Salas ir vienas revoliucijos vadų nusizūdo. Tai atsitiko 1912 metais.

5. — Tais pat 1912 metais generolas Bernardo Reyes sukelia antra revoliuciją šalies šiaurėje (Nuevo Leon). Generolo Reyes kariuomenė sumuša, vadas suimamas ir atgabenamasi į sostinę Mexico.

6. — Vėl 1912 metais generolas Teliz Diaz netikėtai paima tvirtovę Vera Cruz vienok po 2 savaitių valdžios kariuomenė šį sukilimą likviduoja.

7. — Generolas Emiliano Zapata pradeda revoliucinį judėjimą šalies pietuose, kuris judėjimas tęsiasi su trumpomis pertraukomis 8 metus (nuo 1912 iki 1920 metų), kai pagaliau žapatistai padaro su vyriausybe taiką, pasirašydami aktą mieste Agua Prieta.

8. — Revoliucija, kurios metu žuvo Valstybės prezidentas Madero, buvo pradėta 1913 metais šalies sostinėje, vadovaujant generolams Teliz Diaz, Bernardo Reyes ir Manuel Madragon. Revoliuciniai per 10 dienų laimi ir Congresas išrenka šalies prezidentu generolą Victoriano Huerta.

9. — Generolas Venustiano Carranza po vienu metų kruvinių kovų, pradėtu 1913 metais nugalė Vyriausybę Victoriano Huerta.

10. — Generolas Francisco Villa, su skaitlinga ir narsia kariuomene priešaky sukyla šalies šiaurėje prieš Carranza. Šimtas tūkstančių vyrų krinta kovos laukuose. Tai buvo vėna iš kraujingiausių Meksikos revoliucijų. Gener. Villa karį laiką viešpatuoja didesnėje dalyje šalies teritorijos, vienok pagaliau nugalima caranzistų, vadovaujant generolui Alvaro Obregon.

(Bus daugiau)

MEILĖ IR MOTERIS

(Mintys ir aforizmai)

Grazi moteris patinka akis, o gera širdziai. Viena esti gražų laiktu, kita — brangenybe.

Meilė moteriškę mevina, o pavydumas — žvėrina.

Tiktai ta moteris myli, kurias nuo meilės mintys giedrėja ir protas supirėja

Tikra moteriškė meilė — tai neuperkamas turtas.

Visa tai, ką moteris pridada savo vyrui, yra parašyta ant ledo.

Nepastovi moteris yra toji, kuri jau nebemyli. Lengvabūdė — toji, kuri myli svetimus vyrus. Vėjavaike yra toji, kuri nežino, ar ji myli ką ar ne.

Moteris graičiau žais peikti jos dora nekaip gražumą.

Patraukimas vyro prie moteries ir moteries prie vyro yra gyvybės pagrindas.

Negalima myliėti, kurio tu bijai, nei to, kuris tavęs bijo. Darų žmogų pažįstame iš jo elgesių su žmona, šeima ir tarnais.

Grazi moteris akims — rojus, sielai — pragaras, o kišenei — sūtaist ykla.

Lietuvis — negrų karalius.

Ilustruotas žurnalas „Naujas Zodis“ savo paskutiniame numery paskelbė savotišką sensaciją. Aprašomas atsitikimas, kaip Amerikos lietuvis Faustinas Virkusas (gal Virkus) vedė negrų karalius dukterį ir pasidarė negrų karalium. Tai įvyko La Gonavo saloje Atlanto vandenynė.

KAS NORI GARDŽIAI

PAVALGYTI

TEEINA

Lietuvių Kljuban.

Ten pigu ir skanu.

Rua dos Anradas 62

SKUBIAI reikalinas

gas

Raidžių rinkėjas
Rua Visc. de Parnahyba 330 E

SKAITYKITE IR PLATINKITE
TE LIETUVI BRAZILIJOS!

PRANESIMAS

Šiuo pranešam gerb. „Lietuvio Brazilijoje“ skaitytoju ir šiaip visuomenės žiniui, kad „L.Br.“ Redakcija ir Administracija gegužės m. 28 d. persikėlė iš rua Conceição 75 nr. (išskentoros „Internacional“, su kuria pilnai atsiskaityta) į naują būstinę — Rua Visconde de Parnahyba, 330-E N, (netoli Emigracijos namo), į kur visais reikalais prasome kreiptis.

Rašant laiskus adresuokit taip:
«Lietuvis Brazilijoje» Redakcijai, rua Visconde de Parnahyba 330-E S. Paulo.

«Lietuvio Brazilijoje» Redakcija ir Administracija.

PRANESIMAS

Šiuo pranešama visuomenės žiniui, kad lietuviska spaustuvė „Birutė“ persikėlė į naują butą, Rua Visconde de Parnahyba, 330 E (netoli Emigracijos namo), į kur ir prasome su visais užsakymais kreiptis.

«Birutės» Savininkai.

PAMESTAS FASAS

Išduotas Lėferui Kavaliauskui. Kas rido prašau gražinti arba perduoti šio laikraščio redakcijon.

PANELĖS

reikalingos dirbti su mašina „Pipoca“. Darbas lengvas ir atlyginimas geras.

Kreiptis į

rua Josė Paulino 64.

Tautiečiai!

Visi kai vienas prenumerokitės «LIETUVI BRAZILIJOS»

Tai didžiausias, įdomiausias, populiariausias ir pigiausias lietuvių laikraštis Brazilijoje! Jis nuolat eis 8, o kartais 10 ir 12 puslapių didumo, kartą savaitėje ir tics įdomiausių žinių iš viso pasaulio ir lietuvių gyvenimo, be to jume telpa įvairūs straipsniai, įvairiais išievių klausimais, įvairūs patarimai gyvenimo reikalais, o taip pat įdomios apysakos, juokai, įvairenybės ir t. t. Laikraštį bendradarbiauja rimti ir prityrę plunksnos darbininkai.

METINĖS PRENUMERATOS KAINA:

Brazilijoje ir visoj Pietų Amerikoj — 12\$000. Užsisakant iš čia į Lietuvą ar kitas šalis — 20\$000. Užsisakant iš Lietuvos ar kitos šalies — 3 dol. U. S. A.

Nuo birželio 1 d. iki Naujų Metų:

Brazilijoje ir visoj Pietų Amerikoj — 7\$000. In Lietuva ar kitas šalis — 12\$000. Užsakant iš Lietuvos ar kitos šalies — 2 dol. U. S. A. Siunčiant laiskus taip adresuokite: «LIETUVIS BRAZILIJOS» Rua Visconde de Parnahyba, 330-E. S. PAULO.

TAUTIETI! SKUBĖKI!

Dar nevėlu įsigyti geriausiomis sąlygomis nuo-ava žemės sklypą su namu geroje ir pramoningoje S. Paulo miesto dalyje, kur jau apsigyveno keletas šimtų Lietuvos piliečių-šeimų.

AV. PAES DE BARROS, 9
casa 3 (bloco) greta nauj aptiekos

Matas Ivanakusas

Dras P. A. Bieli

iš Kijevo

*Akuserija, moterų ligų ir
chirurgija.*

Priėmimo valandos: nuo 10 iki 12 val.
Praça da Sé, 34º andar, salas: 210, 212, 214.
Telef. 2-2349.

DOMÉS.

Kas norit gardžiai ir pigiai pavalgyt, eikit į botequim

ADRIANO PINHEIRO

Rua da Conceição. 69. S. PAULO.

Galima gauti šiltus pietus ir vakarienes, Ivairsta šalti užkan-
džiai. Kainos pigios.

SPAUSTUVĖ „BIRUTĖ“ priima įvairius spaudos darbus
RUA VISCONDE DE PARNAHYBA 330 B

Restoranas TEUTO-RUSO

Vienas iš geriausių mieste

RUA YPIRANGA 75 (pr e praça do Republica) São Paulo

Savininkai: NIKOLAU LISSENKO ITTER e Cia.

SKUBEKIT

Pasinaudoti paskutine proga! Sklypų | vendami ir turi nuolatinį darbą vieto-
išpardavimas VILLA FACCHINI bai- | je. O jūs ko laukiate? Juk greitai ne-
giamas. Jūs draugai ir pažystami, nu- | liks nė vieno sklypo! Gailėsitės, bet
sipirkę ten sklypus džiaugiasi begy | bus vėlu.

MUSU ADRESAS:

PRAÇA DA SE 3 N., 4 and.

Generalinė atstovybė: SULAMPOL' Ltda Rua da Conceição nr. 75 (Lietuvių biūras)

Agentūra: Rua Domingos de Moraes nr 289

Naujėnal

Naujėnal

Kiekvienas nori žinoti savo ateitį; tą galitė sužinoti, jei savo sapnus visuomet tin-
kamai išaiškint; bet viską žmogaus protas negali atsiminti, todėl į patarnavinę
eina spaustuvė „Birutė“, kuri pradėjo jau spausdinti

Dideli su paveikslais sapnininka

Netrukus darbas bus užbaigtas.

Prašom dabar užsiprenumeruoti,

KAINA 2 MIL. 500 REISU,

o vėliau bus brangiau, reikės mokėti po 3 milreisus.
Šitame leidžiamam sapnininke visi sapnai išaiškinti kuo smulkiausiai

Kreiptis į Spaustuvę „Birutė“ Rua Visconde de Parnahyba 299
São Paulo.

Brolis broliui artimiausias asmenimis pa-
lieka ir už jūrių marių gyvendami.
Negalėdami pasidalinti, mintimis žodžiu,
tai lengvai galime padaryti raštu per

LIETUVOS KATALIKU VEIKIMO CENT-
RO LEIDZIAMA SAVAITRASTI.

„Musų Laikraštis“

Jį reikia užsisakyti sau Amerikoje ir visiems
giminėms ir pažįstamiems Lietuvoje.

„Musų Laikraštis“ metams kaštuoja keturi litai,
nuo balandžio mėn. pirmos dienos iki galo metų
3 litai 25 centai, pusei metų — du litai. Latvi-
joj, Estijoj ir Vokietijoj kaina ta pati, o visur kit-
ur užsieny (taigi ir Brazilijoj) — trigubai brangiau.
Adresas: Lietuva, Kaunas, Laisvės Alėja 31 nr.

„MUSŲ LAIKRAŠTIS“

Žinomas KAUNO siuvejas

Vincentas Tendzigolskis

perkėlė savo siuvyklą iš rua
Bering 13 į rua Carlos Bute-
lho 80

(Travessa da rua Bresler)
I ten prašom gerbiamųjų kli-
jentų kreiptis.

Darbas greitas ir garantuojas
kainos priimanamos.

Siuvama ir išsimokėjimui.

FOTOGRAFIJA

Bernardo.

Kas nori gerai nusifoto-
tografuoti ir turėti savo atvai-
zdą gražiai padarytą, teeina
fotografijų įstaiga

Rua São Caetano 103

CASA FARD

Visų Europos valstybių pinigų kei-
timas. Laivakortės už pigią kai-
na geriausių ir greičiausių laivų į
Lietuvą, Rumuniją, Čekoslovakiją,
Rusiją, Austriją ir kitas valstybes.
Rua 15 de Novembro, 80
(priešais Kavos biržą) - SANTOS

CASA EDMUNDO

Visi reikmenys ir medžiaga batsiu-
vams ir odos išdirbinių dirbtuvėms
Išdirbimas visokių rūšių aulelių.

Edmundo Leitner

Rua Anhangabahú, 26 - S. PAULO

(apačioj S. Bento tilto) telep. 4-8251
Kalba vokiška.

DANTŲ GYDYTOJA

Elena Kuselevskaja

Priima nuo 12 iki 21

Galima susikalbėti ir rusiškai

Rua Aurora, N. 94

S. PAULO

Kiekvienas asmuo privalo nusipirkti sau arba savo šeimai žemės sklypą kaip garantija ateičiai.
Zemės sbjypas kad visus patenkinti privalo turėti:

- 1) Gnrųs dokumentus.
- 2) Pardavėjų sažingumas.
- 3) Gera žemę sausa ir ligia
- 4) Patogų susisekima
- 5) Prienama kaina
- 6) Apšvietimas

VILLA ZELINA

patenkina visus siomis salygomis, nes:

- 1) **DOKUMENTAI**:—skaitomi nuo 1820 m. t y .dar nuo to laiko, kuomet Brazilija ne turėjo nepriklausomybės ir todėl skaitoma 109 met.
- 2) **SAZININGUMAS** - Gali tai paliudyti bankai, konsulatai, komercinės S. Paulo ist.
- 3) **ŽEMĖ** - žemės ypatybės yra pirmos rusies vienas pirkejo atlankymas tai itikins
- 4) **SUSISIEKIMAS**-su Villa Zelina keogeriausias, eina bonde i „Villa Prudente“ N. 32
- 5) **KAINOS**-kainos zemos ir pirkejai gali buti savininkais,sklypų mokedami men. 75\$000
- 6) **APsVIETIMAS**-Villoje Zelinoje bus elektros kas garantuojama kotraktuose.

PASTABA: Pardavimas prasidės tik pirmoje pusėje liepos mėnesio.
Daugiau informacijų pas

Claudio Monteiro Soares ir
FIRMIANO PINTO FILHO

ĮSUTEIKS SU DIDZIAUSIU MALONUMU VISIEMS PIRKĖJAMS VISAS INFORMACIJAS

Rua Libero Badaro 23-7 andar

Príemimo valandosnuo 12 iki 17 v.